

HỒ THỨ BA MƯỜI TƯ GIÚP LƯU LÃO, HỒ LANG DÙNG KẾ HOÃN BINH

Người khác đáp :

- Nếu không ngăn chặn được thì đi báo tin hay hơn .

Người trước lại nói :

- Hỡi ơi ! Y đâu có chịu tin lời nói của chúng ta . Hướng chi...

Lúc này trời mưa lớn nên ba người nói gì chàng không nghe rõ nữa .

Hồ Phỉ rất lấy làm kỳ , tự hỏi :

- Không hiểu đồ vật mà chúng nói đó là vật gì ?

Lại nghe trong khám thần khê vang lên mấy tiếng lách cách . Vương Trọng Bình đỡ Lưu Hạc Chân xuống .

Ngày trước Hồ Phỉ thấy lão cùng Viên Tử Y tử võ ở Phong Diệp Trang, thân thủ mau lẹ phi thường mà bây giờ lên xuống cái thần đàn thấp tè cũng phải bò lồm cồm , người run bầy bầy chỉ sợ té nhào , bất giác chàng lảm bảm:

- Lão bị thương trầm trọng đến thế , ba tên ác quỷ Ikia liên thủ tấn công thì thấy lão địch nổi thế nào được ?

Lưu Hạc Chân ở thần đàn xuống rồi nhìn Hồ Phỉ thì lễ nói :

- Đa tạ tiểu ca đã cứu mạng cho .

Hồ Phỉ vội đáp lễ nhưng chàng không muốn tiết lộ lai lịch , vẫn giả vờ làm kẻ hươu nông ngớ ngẩn , mỉm cười đáp :

- Ba người đó hoành hành bá đạo chẳng khác gì bọn hung thần ác sát . Tại hạ không muốn nói thật với chúng .

Lưu Hạc Chân hỏi :

- Lão phu họ Lưu tên gọi Hạc Chân . Quý tính đại danh của tiểu ca là gì ?

Hồ Phỉ nghĩ bụng :

- Lão đã xưng danh tính với mình , mình không tiện dấu diếm nhưng tên mình không giống một nông dân , cần đổi đi một chút .

Chàng liền đáp :

- Tại hạ họ Hồ tên gọi A Đại .

Chàng nghĩ rằng song thân chàng chỉ sinh hạ một mình chàng thì có xung là A Đại cũng không phải là nói dối .

Lưu Hạc Chân nói :

- Tiểu ca còn nhỏ tuổi lắm chắc ngày sau được hưởng phúc vô cùng .

Lão nói tới đây lại chau mày nghiêng răng nhin đau .

Vương Trọng Bình vội hỏi :

- Lão gia làm sao vậy ?

Lưu Hạc Chân lắc đầu , tựa vào tường mà thở .

Hồ Phỉ chắc hai vợ chồng lão có chuyện muốn nói với nhau , chàng là người ngoài không tiện ngồi gần liền nói :

- Lưu lão gia ! Tại hạ ra nhà sau .

Dứt lời đi vào hậu điện .

Hồ Phỉ nhìn đống rơm cả trên thân đàn không khỏi ngơ ngẩn xuất thân vì trước đây chưa lâu Viên Tử Y đã nằm ở đó . Không ngờ diễn biến xảy ra liên tục , người ngọc đi rồi chỉ còn lại cỏ miếu hoang lương tịch mịch . Chẳng biết sau này còn có dịp gặp nàng nữa hay không ?

Đột nhiên chàng la thảm :

- Trời ơi ! Nguy rồi ! Bản Quyền Kinh Dao Phổ của ta bị nàng lấy cắp đem đi . Bây giờ ta còn có thể ngang sức với nàng nhưng mà hậu nàng rèn luyện Quyền Kinh Dao Phổ thì những chiêu thức của ta nàng đều thuộc lòng . Nếu xảy ra cuộc động thủ , nàng có thể đưa ta vào đất chết .

Những mối như tình biến thành khùng khiếp . Chàng liệng thanh củi , ngồi phệt xuống đống rơm .

Lúc chàng nằm bồng bề lên cái bọc của mình . Trong bóng tối chàng cảm thấy cái bọc có điều khác lạ , dường như nặng hơn trước nhiều . Tiện tay chàng sờ vào thấy có vật cứng rắn .

Nguyên trước chàng dùng bọc để gói đầu sau nghe tiếng Phụng Thiên Nam , chàng ra tìm cừu , chưa đụng đến cái bọc . Bây giờ cái bọc đã dời đến giữa lưng .

Hồ Phỉ lấy làm kỳ nghĩ bụng :

- Vợ chồng Lưu Hạc Chân và ba anh em quái nhân đều vào hậu điện chẳng lẽ bọn họ đã đụng vào cái bọc của ta .

Chàng liền quệt lửa đối vào cành thông mở bọc ra coi bất giác ngẩn người .

Chàng thấy ngoài quần áo của mình còn thêm một bộ áo ngoài , một tấm áo trắng , một đôi giày , một đôi tất . Những quần áo tất là vật của chàng . Hôm ấy chàng bị Viên Tử Y đẩy xuống đồng bùn . Sau chàng xuống sông tắm rửa , mớ quần áo giày tất này bị nàng đoạt đem đi mất . Không ngờ bây giờ được giặt rõ sạch sẽ như áo mới .

Chàng mở áo ra coi thấy cuốn Quyển Kinh Dao Phổ nằm trong đó . Bên dao phổ còn mấy đĩnh vàng và một con phụng hoàng bằng ngọc bích . Con phụng hoàng này điêu khắc rất tỷ mỹ , toàn thân bóng loáng .

Hồ Phỉ ngẩn người ra một lúc rồi gói bọc lại . Chàng cầm con Ngọc phụng hoàng trong tay , đập tất thanh củi đốt lửa . Lưu Hạc Chân tựa trên cánh tay vợ vào hậu điện nói :

- Hãy ngủ một lúc nữa đã !

Lão nói rồi đi về phía thân đàn coi bộ muốn lên nằm vào đồng rơm của Viên Tử Y .

Hồ Phỉ hãy còn tỉnh trẻ , chàng nóng nảy nói :

- Lưu lão gia ! Lão gia trèo lên nhảy xuống không tiện thì ngủ dưới tiện hơn . Chỗ nằm của tại hạ xin nhường cho lão gia đó .

Chàng nói rồi chạy đến bên thân đàn bước lên nằm xuống đồng rơm .

Lưu Hạc Chân cảm ơn đáp :

- Tiểu ca thật là tử tế !

Hồ Phỉ nằm trong đồng rơm còn phảng phất ngửi thấy mùi u hương . Không hiểu tâm thần chàng tưởng tượng hay là Viên Tử Y còn để lại mùi thơm thực sự . Lòng chàng vừa mừng lại vừa giận nảy ra những ý vị khôn tả .

Chàng nằm lúc lâu bỗng nghe Lưu Hạc Chân khẽ hỏi :

- Trọng Bình ! Chú nhỏ này là người thật tử tế . Vợ chồng mình nên đối đáp với y cho phải đạo .

Vương Trọng Bình đáp :

- Phải rồi ! Nếu y không hết sức che đậy cho thì vợ chồng chúng ta đã thành hai xác chết rồi .

Lưu Hạc Chân thở dài nói :

- Vừa rồi thật nguy hiểm đến cực điểm . Chung thị huynh đệ muốn làm khó dễ tiểu ca . Dù ta có phải liều cái mạng già này mà cứu được y , ta cũng chẳng quản .

Vương Trọng Bình đáp :

- Dĩ nhiên là thế . Người ta đem lòng nghĩa hiệp đối đãi mình , mình cũng phải đáp lại bằng tấm lòng nghĩa hiệp . Chú nhỏ này tuy không hiểu võ

nghe nhưng lòng dạ còn to hơn những hào kiệt giang hồ .

Lưu Hạc Chân bảo vợ :

- Nói khê chứ ! Đừng quấy nhiễu giấc ngủ của y .

Tiếp theo lão gọi khê mấy tiếng :

- Tiểu ca ! Tiểu ca !

Hồ Phỉ chưa ngủ nhưng nghe hai vợ chồng lão tán dương mình đoán là lão muốn ngỏ lời tạ ơn , chàng liền giả vờ ngủ say không đáp lại .

Vương Trọng Bình nói :

- Y ngủ say rồi .

Lưu Hạc Chân ừ một tiếng .

Sau một lúc lão khê hỏi vợ :

- Trọng Bình ! Lúc này ta bảo nàng trốn đi một mình sao nàng không đi ?

Giọng nói đầy vẻ trách móc .

Vương Trọng Bình buồn rầu đáp :

- Hỡi ơi ! Lão gia bị thương trầm trọng thế này có lý nào tiện thiếp bỏ đi mà không chiếu cố ?

Lưu Hạc Chân nói :

- Nàng có biết phong thơ này quan trọng thế nào không ? Nếu chẳng được đến tay Kim Diện Phật Miêu đại hiệp thì còn không biết anh hùng hào kiệt phải chết uống nữa ...

Hồ Phỉ nghe đến sáu chữ " Kim Diện Phật Miêu đại hiệp " trong lòng run lên xuyết nữ bật tiếng la . Chàng biết Miêu Nhân Phượng có mối liên quan trọng đại với phụ thân chàng hồi sinh tiền . Theo lời đồn đại trên giang hồ thì phụ thân chàng chết về tay y nhưng mỗi khi hỏi đến Bình Tứ Thúc là người nuôi chàng từ nhỏ cho đến khi khôn lớn thì lão nói vụ này không chính xác chút nào . Hiện giờ chàng còn nhỏ tuổi . Sau này chàng nhất định điều tra cho rõ gốc ngọn .

Năm trước , Hồ Phỉ ở Thương Gia Bảo đã có cơ duyên gặp Miêu Nhân Phượng một lần nhưng chàng không nhớ rõ bộ mặt , chỉ biết y thân oai lẫm liệt . Khi đó chàng còn là đứa trẻ nít mà đã đem lòng khâm phục y . Mỗi khi chàng nhớ tới nhân vật này , trong lòng lại nổi lên mối xúc động khôn ta . (Muốn biết rõ mối ơn oán giữa Miêu Nhân Phượng và Hồ Nhất Dao xin coi bộ **Tuyết Sơn Phi Hồ** đã được post lên)

Lại nghe Vương Trọng Bình lên tiếng :

- Im đi ! Vụ này cực kỳ cơ mật . Ca ở chỗ vắng người cũng không nên

nhắc lại .

Lưu Hạc Chân đáp :

- Phải rồi ! Chúng ta bôn tẩu phen này bản tâm vì muốn cứu vãn biết bao nhiêu anh hùng nghĩa sĩ trong thiên hạ , tuyệt không một chút tư tâm . Hoang thiên mà linh thiêng nhất định phù hộ cho chúng ta thành công .

Mấy câu nói đầy nghĩa khí khiến Hồ Phi ngắm ngẫm nãy lòng khâm phục . Chàng nghĩ bụng :

- Đây là một việc nhân hiệp . Bất luận Miêu Nhân Phượng là ân nhân hay thù nghịch với ta , ta cũng nhất định giúp Lưu Hạc Chân đưa thơ này đến nơi .

Hai vợ chồng nói tới đấy trời im tiếng .

Sau một lúc lâu , Hồ Phi đã hơi buồn ngủ , chàng vừa nhắm mắt lại bỗng nghe mặt bắc có tiếng vó ngựa vang lên . Chung thị huynh đệ ba người đi rồi quay trở lại .

Hồ Phi ngắm ngẫm kinh hãi nghĩ bụng :

- Ba người này trở lại miếu lần thứ hai thì e rằng Lưu Hạc Chân khó lòng trốn lánh . Chi bằng ta ra ngoài miếu phát tác bọn chúng trước . Dù ta không địch nổi họ thì vợ chồng Lưu thị cũng có thể thừa cơ chạy trốn để đem thơ đi .

Chàng liền rón rén ra khỏi thân đàn tiến ra cứu miếu , đi về phía ba anh em họ Chung .

Lúc này trời đã tạnh mưa , mặt đường ngập nước cao đến một thước . Hồ Phi chạy rất nhanh , chỉ trong khoảnh khắc chàng đã ngó thấy ba con ngựa chạy nối đuôi nhau đi tởm . Hồ Phi đứng lại ở giữa đường lớn tiếng quát :

- Đường núi này do ta mở ra , những cây này do ta trồng nên . Hãy để tiền mã lộ .

Chung lão tam đi đầu , phá lên cười rồi quát lớn :

- Tên tiểu tặc con nít kia ở đâu chiu ra .

gã cầm roi ngựa xông về phía Hồ Phi .

Hồ Phi đột nhiên vươn tay chụp lấy cương ngựa kéo mạnh một cái . Con ngựa đang lao rất nhanh thế nặng đến tám , chín trăm cân . vậy mà Hồ Phi kéo giây cương ngựa bắt nó lùi lại mấy bước . Chàng đã sử thần kỹ tá lực . Chàng lùi ngược lại rồi tiện đá buông ra . Con ngựa cao lớn đứng không vững té huych xuống . May mà Chung lão tam trí cao mau lẹ nhảy xuống bên đường trước không thì cũng nã theo .

Diễn biến này khiến cho Chuung Thị huynh đệ đều kinh hãi thất sắc . Chung lão đại và Chung lão nhị đồng thời xuống ngựa . cả ba người trong tay đều cầm một món binh khí cổ quái .

Trời đã bình minh . Trước khi sáng tỏ phải một lúc tối sầm lại . tuy trận mưa lớn đã tạnh nhưng mây đen đầy trời chưa tiêu tan . Hồ Phỉ dương mắt lên nhìn chưa rõ khí giới trong tay ba người là thứ gì .

Bỗng nghe một tiếng người cất lên ồm ồm :

- Chung thị huynh đệ ở Ngạc Bắc đi qua quý địa chưa kịp đến sơn môn bái phỏng quả là thất lễ . Xin các hạ cho biết tôn tính đại danh .

Ba người nghe khẩu âm Hồ Phỉ còn non nớt biết chàng chưa lớn tuổi vốn có ý coi thường nhưng thấy chàng kéo giây cương đẩy ra một cái khiến con ngựa ngã lăn xuống đất mới biết công lực chàng không phải tầm thường . Chúng liền thay đổi sắc mặt . Lão đại là Chung Triệu ANh ngôn ngữ đầy vẻ lễ mạo .

Hồ Phỉ tuy tính hay đùa giỡn và đa trí nhưng vốn không phải kẻ khinh bạc . Chàng liền đáp :

- tại hạ họ Hồ quên chưa thỉnh giáo đại hiệu của ba vị .

Chung Triệu Anh nghĩ bụng :

- Chung thị huynh đệ nổi danh khắp thiên hạ , người võ lâm còn ai không biết ? Ta đã xưng là Chung thị huynh đệ ở Ngạc Bắc mà gã còn hỏi danh hiệu đủ tỏ kiến thức gã nông cạn lắm .

Hắn đáp :

- tại hạ là Triệu ANh . Nhị đệ là Triệu Văn , tam đệ là TRIệu Năng . Anh em tại hạ có việc gấp xin Hồ đại ca nhường lối . Hồ đại ca đã lập sơn trại ở đây thì lúc anh em tại hạ trở về nhất định sẽ đến nơi bái tạ .

Hắn nói rồi chấp tay thi lễ .

Chung Triệu Anh là nhân vật nổi tiếng giang hồ mà đối với hậu bối tỏ vẻ khiêm cung như vậy thật là hiếm có . Chỉ vì hắn thấy Hồ Phỉ phô trương bản lĩnh , võ công cực kỳ thâm hậu , biết là khó lòng đánh bại huống chi chưa chắc chàng chỉ có một người nếu còn thầy còn bạn ở bên cạnh càng thêm rắc rối .

Hồ Phỉ cũng chau mày đáp lễ hỏi :

- Chung lão sư thật quá đa lễ . Phải chăng ba vị đi kiếm vợ chồng Lưu Hạc Chân ?

Lúc này trời đã sáng hơn . Ba người nhận ra chàng chính là gã thiếu niên quê mùa vừa gặp lúc hãy còn ở trong miếu Tương Phi . Chung thị huynh

đệ nhìn nhau nghĩ bụng :

- Mình nhận lầm người . Té ra rthằng nhỏ này cùng một phe với vợ chồng Lưu Hạc Chân .

Hồ Phỉ cũng nhìn rõ Chung thị huyenh đệ tay cầm những khí giới kỳ hình . Chung Triệu Anh cầm Thiết bài dài chừng hơn thước trên mặt có khắc chữ . Chung Triệu Văn sử cây khốc tang bổng . Binh khí của Chung Triệu Năng càng lạ nữa . nó là một cành phước cắm trên linh tủa của người chết để chiêu hồn . Cây phước phát phơ bay trước gió kỳ bí khôn lường .

tướng mạo ba người đã cực kỳ xấu xa , phục sức cũng quái dị mà khí giới đều hung hiểm toàn dùng vào việc đưa ma . Người ngoài chưa động thủ mới ngó thấy đã kinh hãi rồi .

Hồ Phỉ chỉ sợ bọn chún đột nhiên sinh sự , chàng lại không hiểu cách sử dụng ba món binh khí này nên để hết tinh thần phòng bị không dám lơ đãng .

chung Triệu Anh hỏi :

- Giữa các hạ và Lưu Hạc Chân lão sư có mối liên quan gì ?

Hồ Phỉ đáp :

- Bữa nay tại hạ mới gặp lão sư lần thứ hai chẳng có liên quan chi hết . Nhưng thấy ba người bức bách họ thái quá mà phải năn nỉ giùm . Người ta thường nói : nếu đình thủ được nên đình thủ , có thể tha người nên tha ngay . Vợ chồng Lưu lão đã bị thương . Ba vị khoan dung mấy phần được chăng ?

Chung triệu ANH trong lòng nóng nảy nghĩ thâm :

- Mình đã mất bao nhiêu thì giờ mà còn chân chờ nữa thì Lưu Hạc Chân tất thừa cơ tẩu thoát .

Hắn liền đưa mắt ra hiệu cho đại ca đồng thời từ từ cất bước toan quanh qua mé bên Hồ Phỉ .

Hồ Phỉ giơ tay ra nói :

- Giữa ba vị và Lưu lão sư có điều chi xích mích , tại hạ tuyệt không hay biết . Nhưng Lưu lão sư cũng có công sự gấp rút , xin ba vị để Lưu lão sư hoàn thành sứ mạng rồi các vị sẽ tìm lão trả oán nên chăng ?

Chung Triệu Văn tức giận đáp :

- Bọn ta không để lão làm việc đó , các hạ có nhường lối hay không ?

Hồ Phỉ nhớ tới lời đối đáp giữa vợ chồng Lưu Hạc Chân thì bức thơ kia liên quan đến tánh mạng rất nhiều nghĩa sĩ , lại thấy Chung thị huyenh đệ tướng mạo hung dữ , hiển nhiên làm ác đã nhiều . Nếu bữa nay không động thủ thì vụ này khó lòng kết liễu .

Chàng liền cười khanh khách đáp :

- Muốn nhường lối cũng không sao , chỉ cần ba vị đưa ba trăm lạng bạc tiền mãi lộ .

Chung Triệu Văn cả giận vung cây Khốctang bỗng tiến lên toan động thủ .

Không ngờ Chung Triệu ANh cản lại nói :

- Nhị đệ hãy khoan !

Hắn thò tay vào bọc lấy bốn đĩnh bạc nói :

- Chỗ này có dư ba trăm lạng bạc . Xin các hạ thu lấy .

Chung Triệu Văn lại la lên :

- Đại ca ! Sao đại ca lại làm thế ?

Hắn nghĩ đến Chung thị huynh đệ tam hùng tung hoành đất Kinh Sở sao lại tỏ ra khiếp nhược với một gã hậu bối ? Nhưng Chung Triệu Anh biết là cơ sự cấp bách nếu không ngăn chặn Lưu Hạc Chân mau lẹ thì hỏng đại sự . Hắn đã cảnh nhắc việc có trọng khinh tùy cơ hoàn cấp . Và đối với gã thiếu niên chẳng có tiếng tăm gì mà hợp lực ba người để thủ thắng cũng là bất võ . Vì thế hắn thấy chàng đòi tiền mãi lộ liền đưa ra ba trăm lạng bạc cho chàng .

Cử động này ra ngoài sự tiên liệu của Hồ Phỉ . Chàng cười hì hì lắc đầu nói :

- Đa tạ ! đa tạ ! Chung lão sư nói bốn đĩnh bạc này có dư ba trăm lạng nhưng vẫn bối định giá mỗi vị một trăm lạng . ba vị cộng là ba trăm lạng . Nếu lấy nhiều quá là bất công . Bây giờ đành thế này vậy . Chúng ta đến tòa thị trấn trước mặt để cân lại coi . vẫn bối chỉ lấy đúng ba trăm lạng nếu dư sẽ hoàn lại không dám thủ thêm một phân hào nào .

Chung thị tam hùng nghe tới đây , lông mày đều dựng đứng cả lên .

Chung Triệu ANh bỏ bạc vào bọc rồi nói :

- Nhị đệ ! Tam đệ ! Hai vị hãy đi trước .

rồi quay lại bảo Hồ Phỉ :

- mời các hạ lấy khí giới ra . tại hạ đành lĩnh giáo mấy cao chiêu của các hạ .

Hồ Phỉ thấy hắn ung dung bình tĩnh biết là một tay kinh địch mà đơn đao của chàng bị Viên Tử Y lấy đem đi rồi . Bây giờ xích thủ không quyền đấu với ba người e rằng khó bề thủ thắng .

Chàng nghĩ tới Viên Tử Y lại thấy mát ruột . Nhưng rồi chàng nghiêng răng lẩm bẩm :

- Nếu nàng không lấy binh khí của ta thì bây giờ ta không đến nổi lâm vào cảnh hiểm nghèo .

Chàng thấy Chung Triệu Văn và Chung Triệu Anh đi qua hai mé bên mà không biết ngăn trở cách nào ?

Chàng động tâm đột nhiên lạng người đi hai bước vung quyền đâm bình một cái vào mũi con ngựa của Chung Triệu ANh .

Thoi quyền này rất trầm trọng và chính là một chiêu cực kỳ lợi hại trong Hồ Gia Quyền . Con ngựa vàng lập tức bị gãy xương óc . Nó nằm lăn xuống đất , không nhúc nhích nữa . Nó đã chết rồi .

Thủ pháp tiên thanh đoạt nhân này khiến cho Chung thị tam hùng đều thộn mặt ra . Hồ Phỉ tiện ta chụp lấy cái yên ngựa của con ngựa vàng khẽ giựt một cái , ba o nhiều giây buộc đứt hết .

Chàng úp yên ngựa vào trước ngực để hộ vệ chỗ khâu yếu . Hai tay đều cầm một cái bàn đạp nói :

- Xin lỗi ! Xin lỗi ! Chỉ vì tại hạ không đem theo binh khí nên phải lấy yên ngựa và bàn đạp để dùng tạm .

Dứt lời tay trái chàng cầm bàn đạp vung lên nhằm đánh vào mặt Chung Triệu Văn . Tay mặt cầm bàn đạp tới cánh tay Chung Triệu Năng . Hai bàn đạp đồng thời đưa ra ngăn cản lối đi của hai anh em họ Chung .

Chung thị tam hùng vừa kinh hãi vừa tức giận . Nguyên nhà này trước kia vẫn sử phán quan bút nhưng tám năm trước chúng bị bại về tay Miêu Nhân Phụng gây nên mối đại nhục . Từ đó chúng bỏ không dùng phán quan bút và mỗi người luyện một thứ binh khí cổ quái . Tám năm chuyên cần rèn luyện , võ công tiến bộ rất nhiều . Chúng muốn đi kiếm Miêu Nhân Phụng để quyết sống mái . Không ngờ ở nơi quê mùa hẻo lánh này chúng lại bị một gã thiếu niên vô danh làm nhục .

Chung Triệu Anh hú lên một tiếng . Chung Triệu Văn và Chung Triệu Năng cũng hú lên để đáp lại . Tiếng hú the thé khiến người nghe phải bỏ vía . Hồ Phỉ cũng ngấm ngấm kinh hãi .

Cả ba người vung Thiết lĩnh bài , Khốc tang bông và Chiêu hồn phán chia ra ba mặt tấn công .

Hồ Phỉ dùng yên ngựa để che ngực , hai tay múa hai cái bàn đạp tựa hồ cặp Lưu tinh trụ . Chàng cũng vừa công vừa thủ .

Hồ Phỉ inh thông về đạo pháp và quyền pháp song kém Viên Tử Y ở chỗ chưa tinh thông võ công các phái lại chưa rèn luyện cách dụng Lưu tinh trụ . Chàng chỉ ý vào tâm cơ minh mẫn , thủ pháp mau lẹ , võ học căn cơ

của chàng cao hơn người một bậc mới chống đối được . Nhưng Chung thị tam hùng đều là hảo thủ hạng nhất . Về công lực bản thân người nào cũng còn hơn chàng . May mà chàng không hiểu chiêu thuật của Lưu Tinh trùy mới cùng ba người trao đổi hai , ba chục chiêu vẫn chưa thất bại .

Nguyên Chung thị tam hùng là người biết nhiều hiểu rộng , thấy Hồ Phỉ lay hai cái bàn đạp để làm Lưu Tinh trùy liền để ý nhận định gia số của chàng . Chúng lại thấy chàng tay mặt cầm bàn đạp đánh tới liền nghĩ ngay đây là trùy pháp bạch Hồng Quán Nhật của Trương gia ở Thanh Châu . Chúng yên trí cái bàn đạp nơi tay trái chàng thuận đà quét ngang .

Ngờ đâu Hồ Phỉ thấy cây Khốc tang bổng của Chung Triệu Văn từ dưới móc lên . Đỉnh đầu hấn sơ hở liền rung động bàn đạp bỏ dọc xuống thiên linh cái đối phương .

Chung thị tam hùng trong lòng rất lấy làm kỳ tự hỏi :

- Đây là gia số nào ?

Hồ Phỉ thấy Chung Triệu Văn giơ bổng lên gạt , cái bàn đạp bên tay mặt chàng liền quét tới Chung Triệu Năng .

Chung thị tam hùng lăm lăm bấm gật đầu nghĩ bụng :

- Phải rồi ! Té ra gã là môn hạ Chử Thập Trùy ở Diên Châu tỉnh Thiểm Tây . Nửa dưới chiêu này là Dương Mi Thổ Khí , tất dùng cả hai bàn đạp đánh tới trước ngựa .

Ba người thấy chàng đẩy ngựa đánh ngựa , tý lực cực kỳ hùng hậu . Nếu để song trùy đánh trúng ngực thì nguy đến tính mạng . Ba người liền đưa binh khí lên bảo vệ trước ngựa .

Không ngờ Hồ Phỉ chẳng biết chiêu số Dương Mi Thổ Khí là gì , chàng thấy ba người đưa binh khí lên hộ vệ trước ngựa liền quét ngang cặp bàn đạp để đánh vào hạ bàn ba người .

Chung thị huỳnh đệ giật nảy mình lên tự hỏi :

- Sao gã lại ra chiêu Phiên Thiên Phúc Địa ?

-----oOo-----